

[Poulsgaard]

fakta. Det er præcis det samme, VS og SF gør; de benægter simpelt hen kendsgerningerne.

Der er sagt meget om dette lovforslag. Jeg skal ikke føje så meget til, da mit parti principielt er enig i det, fru Birgith Mogensen sagde. Jeg er bare ikke enig i, at det ikke er et lille fremskridt i den retning, som vi ønsker, og da vi somme tider kan nøjes med lidt, vil vi altså støtte lovforslaget. Men derfor er vi ikke enige i de intentioner, der ligger i lovbestemmelsen.

Tinning (VS):

Hr. Helge Adam Møller spurgte direkte, om det ikke er sådan, at VS taler med politifolk og kriminalpolitifolk, sågar almindelige mennesker, og om det ikke er sådan, at vi læser debatsider i aviserne. Jeg kan svare, at vi faktisk foretager alle nævnte fire dele.

I øvrigt er vi jo medforslagsstillere til lovforslaget, så der er ikke meget mere at sige til det ud over at henvise til det svar, hr. Lenger allerede har givet på spørgsmålene vedrørende lovforslagets bemærkninger, og det, hr. Lenger formentlig vil sige, og som jeg på forhånd går ud fra at vi vil være enige i.

Lenger (SF):

Jeg forstår, at det kan vække en vis morskab i krogen, at der kommer to partier her og foreslår rettet en fejl, som man selv har været med til at begå. Morskaben må formentlig skyldes, at det er så sjældent, den slags sker – ikke at der begås fejl, men at de rettes.

Men jeg vil alligevel gerne sige tak for til slutningen til lovforslaget. Der har været nogle bemærkninger om den anden del af forslaget, og dem forstår jeg at vi kan diskutere videre i udvalget.

Efter vores opfattelse er diskussionen om, hvorvidt der skal tillades anonyme vidner eller ej, afsluttet én gang for alle. Det blev den med vedtagelsen af lovforslaget sidste sommer, og det er det forslag, som nu justeres på et mindre punkt. Der er mig bekendt ikke nogen fra det flertal, der dengang vedtog lovændringen, f.eks. hr. Torben Lund eller hr. Bernhard Baunsgaard, der har anfægtet, at vi fastholder, at det skal være forbudt at føre anonyme vidner. Det vil sige, at den diskussion er afsluttet. Alligevel er der et

par ordførere, der har været inde i den, og uden i øvrigt at tage den op vil jeg gerne præcisere, at forbudet mod anonyme vidner jo i sin tid blev indført, fordi det gør det vanskeligere for en sigtet at forsvare sig, idet der er en risiko for at begå et justitsmord, hvis der føres anonyme vidner, særligt da hvis et anonymt vidne tillægges en helt afgørende betydning for sagens udfald. Og vi ved, at anonyme vidner primært, hvis de blev tilladt, ville blive anvendt i sager fra det betændte narkomiljø, hvor man godt kunne forestille sig den ene gruppe bruge det imod den anden, og hvor man altså så også ville inddrage retsvæsenet som part i sagen på den ene gruppes side i interne narkeopgør.

Vi står i den forbindelse i et helt traditionelt valg mellem, om vi skal dømme en skyldig for lidt eller dømme en uskyldig for meget. Det er et valg, vi står ved. Det valg, vi har truffet, er at sige, at vi i den situation foretrækker at dømme en skyldig for lidt frem for at dømme en uskyldig for meget.

Lovforslaget retter op på en formulering, som har fået nogle uheldige konsekvenser. Ganske vist er disse konsekvenser, som jeg tidligere har sagt, stærkt overdrevne, og ganske vist er de også blevet politisk udnyttet til i det hele taget at angribe forbudet mod anonyme vidner, men alligevel synes vi, at denne fejl skal rettes.

Det er ikke afgørende for os, om den tiltalte direkte får tilsendt vidnefortegnelsen eller orienteringen sker gennem forsvareren. Vi tror, at i langt de fleste sager vil orienteringen til den tiltalte blive præcis den samme. Det er derfor, vi har anvendt udtrykket »overdreven«. I praksis – sådan er det jo – vil forsvareren tale med sin klient også om vidnerne, og det vil vi ikke ændre på. Det er nødvendigt for at forberede forsvaret, og den forsvarer, der ikke i forbindelse med forberedelsen af sit forsvar taler med den tiltalte, vil godt kunne komme til at stå i en vanskelig situation; man kan i hvert fald godt forestille sig, at det ikke bliver det optimale forsvar, der bliver leveret.

Vi tilsiger ikke med den anden del af lovforslaget nogen realitetsændring. Det, der har været vores formål med at fremsætte den anden del af lovforslaget, har alene været at foretage en præcisering af, hvad der så er retstilstanden efter, at vi har rettet den fejl,